

תת"ע 15193/02/20 - אבו עראר עובדיה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 15193-02-20 מדינת ישראל נ' עובדיה
תיק חיצוני: 30251353857

מספר בקשה: 1

בפני	כב' סגן הנשיא, השופט אלון אופיר
מבקשים	אבו עראר עובדיה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוט.ר.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט העליון קבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד אמנון סאלם הלכה ברורה ביחס לנטלים בהם צריך לעמוד מבקש בבקשה מסוג זה כדי שפסק דין אשר ניתן בהעדרו יבוטל.

בית המשפט העליון אף קבע כי דיון בנוכחות הצדדים בבקשה מסוג זה הוא החריג ולא הכלל.

חובה על המבקש להצביע על סיבה המצדיקה את אי התייצבותו לדיון ולחליפין להראות כי נגרם לו עיוות דין וזאת אגב הצבעה על נימוקים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

בפרשה זו שלח המבקש בקשה מפורטת המבהירה את עמדתו.

המדינה הגיבה בכתב ולא מצאתי הצדקה לקיים דיון בנוכחות הצדדים לאור הבהרת הצדדים את טיעוניהם בפירוט רב

עמוד 1

בכתב.

"שכחת" הדיון ובשל כך אי התייצבות בבית המשפט אינה עילה לקבלת בקשה מסוג זה.

אין אני מוצא הצדקה לאי התייצבות המבקש למשפטו.

לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טיעון ממשי המראה כי נגרם למבקש עיוות דין מעצם הרשעתו או מרף ענישתו התואם את ענישת המינימום הקבועה בחוק (וממנה אף קוזזה פסילה מנהלית).

מאחר ולא מצאתי כל עיוות דין שנגרם, אין אני מוצא הצדקה לקבלת הבקשה.

אני מחליט לדחות הבקשה.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תש"פ, 16 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.